

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ ดร.อิสสระ นิตินันท์ประภาส ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๓/๒๕๕๓

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญ
วินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายจิรายุ จรัสเสถียร จงใจยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ซึ่งต่อไปในคำวินิจฉัยนี้จะเรียกว่า
“ผู้ร้อง”) โดยประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญ
วินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔^(๑) กรณีนายจิรายุ จรัสเสถียร (ซึ่งต่อไปใน
คำวินิจฉัยนี้จะเรียกว่า “ผู้ถูกร้อง”) จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ
ด้วยความอันเป็นเท็จ โดยชี้แจงข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

ผู้ถูกร้องซึ่งดำรงตำแหน่งทางการเมืองในตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๘๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ได้ยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งต่อผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ เวลา
๑๖.๑๘ น. โดยแสดงทรัพย์สินว่ามีเงินสดจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินฝากธนาคาร ๒ บัญชี
จำนวน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท ที่ดิน ๓ แปลง ราคา ๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง
เป็นบ้านอาศัย ๑ หลัง ราคารวมที่ดิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และห้องชุด ๑ ห้อง ยานพาหนะ ๒ คัน
ราคา ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และทรัพย์สินอื่นเป็นนาฬิกา ๒ เรือน ราคา ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมมูลค่า
ทรัพย์สิน ๕๓,๑๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท โดยมีหนี้สินเป็นหนี้เงินกู้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ จำนวน
๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ผู้ร้องได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแล้ว
ผลการตรวจสอบปรากฏว่า พบรายการทรัพย์สินแตกต่างจากที่ผู้ถูกร้องแสดง คือ เงินฝากธนาคาร

(๑) เสนอตามหนังสือ ที่ ปช. ๐๐๐๒.๐๑/๑๑๖๐ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๓

โดยตรวจสอบพบว่า ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ ผู้ถูกร้องมีเงินฝากในธนาคารต่างๆ รวม ๑๓ บัญชี เป็นเงิน ๔,๗๖๔,๓๑๘.๖๕ บาท แต่ผู้ถูกร้องแสดงต่อผู้ร้องว่ามีทรัพย์สินประเภทเงินฝาก ๒ บัญชี จำนวนเงิน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท โดยได้นำสำเนาสมุดคู่ฝากบัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๐๓๔-๑-๕๒๖๒๗-๔ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ ซึ่งมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒,๐๒๘,๓๕๓.๖๔ บาท และสำเนาสมุดคู่ฝากบัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๗ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน ซึ่งมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๒,๘๓๓,๘๖๐ บาท แนบเป็นหลักฐานที่พิสูจน์ความมืออยู่จริงของทรัพย์สิน (เงินฝาก) ดังกล่าว ผู้ร้องพิจารณาแล้ว มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

(๑) ผู้ถูกร้องได้แสดงรายการทรัพย์สินตามที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีหรือไม่

(๒) ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ ตามมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือไม่

ประเด็นที่ ๑ ผู้ถูกร้องได้แสดงรายการทรัพย์สินตามที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีหรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อผู้ร้อง ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ บัญญัติว่า บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว

จากพยานหลักฐาน ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ต่อผู้ร้องว่า ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นวันที่ยื่นบัญชี ฯ มีเงินฝาก ๒ บัญชี จำนวนเงิน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท แต่ผลการตรวจสอบของผู้ร้อง ปรากฏว่า ในวันที่ผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ฯ ผู้ถูกร้องมีเงินฝากธนาคารต่างๆ ๑๓ บัญชี เป็นเงิน ๔,๗๖๔,๓๑๘.๖๕ บาท ผู้ถูกร้องจึงมิได้แสดงรายการทรัพย์สินตามที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชี ฯ

ประเด็นที่ ๒ ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ ตามมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือไม่

ประเด็นนี้ แยกพิจารณาได้เป็น ๒ กรณี คือ กรณีที่พบบัญชีเงินฝากเพิ่มเติมจากที่ผู้ถูกร้องแสดงจำนวน ๑๑ บัญชี และกรณีที่จำนวนเงินในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๗ ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน ที่ผู้ถูกร้องแสดงไม่ถูกต้องตรงกับที่ผู้ร้องตรวจสอบ

กรณีที่ ๑ กรณีที่พบบัญชีเงินฝากเพิ่มเติมอีก ๑๑ บัญชี ผู้ร้องพิจารณาคำชี้แจงของ ผู้ถูกร้องแล้ว คำชี้แจงมีเหตุผลรับฟังได้

กรณีที่ ๒ กรณีที่จำนวนเงินในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๕๕-๗ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน ที่ผู้ถูกร้องแสดงไม่ถูกต้องตรงกับที่ผู้ร้องตรวจสอบ

จากพยานหลักฐาน ผู้ถูกร้องแสดงรายการทรัพย์สินว่ามีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๕๕-๗ มียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓๒,๘๓๓,๘๖๐ บาท โดยนำเสนอสมุดคู่ฝากบัญชีดังกล่าวมาเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สิน แต่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) แจ้งว่าในวันดังกล่าว ผู้ถูกร้องมีเงินคงเหลือในบัญชีเพียง ๑,๔๘๓,๘๖๐ บาท โดยข้อแตกต่างที่ตรวจพบคือสำเนาสมุดคู่ฝากที่ผู้ถูกร้องนำมาเป็นสำเนาหลักฐานพิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สิน ปรากฏมีรายการฝากเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ แต่รายการดังกล่าวไม่ปรากฏใน Statement ของธนาคารที่แจ้งต่อผู้ร้อง

ข้อเท็จจริงกรณีนี้รับฟังได้จาก Report “Rdpbo” ๑๔๐ ของเทอร์มินัล สำเนาของเทอร์มินัล ๗๐๐ B ของเครื่องคอมพิวเตอร์ของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน และคำให้การของ นางจิณาภา ไชคชัชยัตถ์คุณ พนักงานธนกิจอาวุโส (สมุหบัญชี) ว่า ในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ก่อน เวลา ๑๒.๕๗.๑๕ นาฬิกา ผู้ถูกร้องได้นำสมุดคู่ฝากไปทำรายการฝากเช็ค จำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน และพนักงานได้ลงรายการฝากดังกล่าวในสมุดคู่ฝาก แล้วต่อมาก่อนเวลา ๑๓.๕๖.๒๗ นาฬิกา ของวันเดียวกัน ผู้ถูกร้องได้มาขอยกเลิกรายการฝากเช็คดังกล่าว โดยขอเช็คคืน ครั้งนี้ผู้ถูกร้องแจ้งต่อพนักงานธนาคาร ฯ ว่าไม่ได้นำสมุดคู่ฝากมาด้วย ทำให้พนักงานธนาคาร ฯ ต้องทำรายการ Correct with book และรายการ No book เพื่อให้ปรากฏ code (รหัส) cor ในสมุดคู่ฝาก ถ้ามีการนำสมุดคู่ฝากมาติดต่อกับธนาคาร ฯ ในภายหลัง ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าว ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ถือว่าในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องไม่เคยนำเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท มาฝากเข้าบัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๕๕-๗

ผู้ร้องพิจารณาแล้ว เห็นว่าผู้ถูกร้องให้การยืนยันชัดเจนว่า ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตนมีเงินฝากธนาคาร ๒ แห่ง จำนวน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท แต่จากการตรวจสอบปรากฏข้อเท็จจริงว่าในวันดังกล่าว ผู้ถูกร้องมีเงินฝากธนาคาร ๒ แห่ง ตามที่แสดงเพียง ๓,๕๑๒,๒๑๓.๖๔ บาท โดยปรากฏว่าในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ก่อนเวลา ๑๒.๕๗.๑๕ นาฬิกา ผู้ถูกร้องได้นำสมุดคู่ฝาก

ไปทำรายการฝากเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขา
งามวงศ์วาน และพนักงานธนาคาร ฯ ได้ลงรายการดังกล่าวในสมุดคู่ฝากแล้ว ต่อมาก่อนเวลา ๑๓.๔๖.๒๓
นาฬิกา ผู้ถูกร้องได้ขอยกเลิกรายการฝากเช็คดังกล่าวโดยขอเช็คคืน โดยได้แจ้งต่อพนักงานธนาคาร ฯ
ว่าไม่ได้นำสมุดคู่ฝากมา ทำให้พนักงานธนาคาร ฯ ไม่สามารถทำรายการยกเลิกการฝากในสมุดคู่ฝาก
ในขณะนั้นได้ พนักงานต้องทำรายการ correct with book และรายการ no book เพื่อให้ปรากฏรหัส
cor ในสมุดคู่ฝาก ถ้ามีการนำสมุดคู่ฝากมาติดต่อกับธนาคาร ฯ ในภายหลัง ธนาคาร ฯ ถือว่าผู้ถูกร้องไม่เคย
นำเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาทมาเข้าฝาก เพราะได้มีการยกเลิกรายการฝากดังกล่าวโดยผู้ถูกร้องเอง
ดังจะเห็นได้จาก Statemant ของธนาคาร ฯ หลังจากนั้นผู้ถูกร้องได้ถ่ายสำเนาเอกสารสมุดคู่ฝาก
ซึ่งไม่ปรากฏรายการยกเลิกการฝากเช็คดังกล่าวเป็นหลักฐานยืนยันต่อผู้ร้อง ในเวลา ๑๖.๑๘ นาฬิกา
ทั้ง ๆ ที่ผู้ถูกร้องทราบข้อเท็จจริงเรื่องการขอยกเลิกรายการฝากเช็คดังกล่าวดี ผู้ร้องจึงมีมติด้วยคะแนนเสียง
๓ เสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ว่าผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จและให้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญ
วินิจฉัยชี้ขาด ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ต่อไป

ในเบื้องต้นจะวินิจฉัยว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาได้หรือไม่

พิจารณาแล้ว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๓ ผู้ถูกร้อง
ซึ่งดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนเอง คู่สมรส
และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง โดยแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชี
ดังกล่าว เมื่อผู้ร้องได้รับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้นแล้ว ต้องตรวจสอบความถูกต้อง
และความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว ถ้าผู้ร้องเห็นว่ามิกรณีที่ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร
แจ้งให้ทราบ ผู้ร้องต้องเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญ

จะเห็นได้ว่า การเสนอเรื่องของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดดังกล่าวข้างต้นเป็นไปตาม
บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ดังนั้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงรับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ศาลรัฐธรรมนูญได้ส่งสำเนาคำร้องของผู้ร้องให้ผู้ถูกร้องเพื่อทราบและชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญ
และให้โอกาสคู่กรณีทำคำแถลงยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ กับได้มีการออกนั่งพิจารณาเพื่อฟังคำแถลงของ
ผู้ร้องและผู้ถูกร้อง

ผู้ถูกร้องได้ยื่นคำชี้แจงพร้อมเอกสารประกอบ^(๒) ต่อศาลรัฐธรรมนูญมีใจความ ดังนี้

๑. ผู้ถูกร้องได้รับการแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาธิต) เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๘๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐ (๔) กรณีรัฐมนตรีผู้สั่งแต่งตั้งออกจากตำแหน่ง ซึ่งนับเป็นการดำรงตำแหน่งที่เกี่ยวกับการเมืองเป็นครั้งแรกของผู้ถูกร้อง และภายหลังจากที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้ประกาศใช้บังคับเพียง ๑ เดือนเศษ การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้อง เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นการยื่นครั้งแรกภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่เข้ารับตำแหน่งดังกล่าว เป็นการดำเนินการโดยสุจริตและความเข้าใจของผู้ถูกร้องโดยแท้ มิได้เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือจงใจไม่แสดงรายการทรัพย์สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่อย่างใด

๒. โดยที่ผู้ถูกร้องพึงเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษา ฯ เป็นครั้งแรกและทราบว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ในระยะเวลาสุดท้ายก่อนที่จะครบกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่งเพียงไม่กี่วัน ทั้งนี้ เพราะ ผู้ถูกร้องไม่แน่ใจและไม่ทราบมาก่อนว่า จะต้องยื่นบัญชีดังกล่าวด้วย อีกทั้งก่อนหน้านี้ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตำแหน่งอื่นๆ ก็มีได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายแต่อย่างใด เท่าที่ทราบ อย่างเช่นคณะรัฐมนตรียื่นบัญชีดังกล่าวก็เพราะได้มีมติคณะรัฐมนตรีให้ยื่น ผู้ถูกร้องจึงมีระยะเวลาจัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในระยะเวลาอันสั้น ประกอบกับต้องรวบรวมทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งผู้ถูกร้องมิได้จัดทำมาก่อน จึงยื่นบัญชีได้เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยที่มีปัญหาและอุปสรรคตามที่กล่าวมา การจัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องอาจจะไม่ละเอียดรอบคอบเท่าใดนัก แต่มิใช่เกิดจากการจงใจ

๓. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับที่มาของเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาในเรื่องนี้ มีว่า ผู้ถูกร้องได้ซื้อทัวร์ของบริษัท เสริมสุวรรณ แทรเวล จำกัด เพื่อไปเล่นการพนันที่โรงแรม BURSWOOD เมือง PERTH ประเทศออสเตรเลียหลายครั้ง โดยก่อนที่จะออกเดินทาง ผู้ถูกร้อง

^(๒) ส่งมาตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๓

จะต้องนำเงินที่จะไปเล่นการพนันเข้าบัญชีของบริษัท ฯ เมื่อเดินทางไปถึงโรงแรมนั้นแล้ว บริษัท ฯ ก็จะเป็นผู้เบิกชิพ จากโรงแรมเท่าที่ผู้ถูกร้องได้นำเงินเข้าบัญชีไว้ให้ ถ้าเล่นการพนันได้ ผู้ถูกร้องจะต้องเอาชิพฝากบริษัท ฯ ไว้ เมื่อกลับมาประเทศไทย บริษัท ฯ ก็จะจ่ายเช็คให้ ปรากฏว่าประมาณเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องเล่นการพนันได้ คิดเป็นเงินไทยประมาณ ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท เมื่อกลับมาเมืองไทย บริษัท ฯ จึงได้มอบเช็คจำนวนเงินดังกล่าวให้ผู้ถูกร้อง

๔. เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องได้นำเช็คซึ่งบริษัท เสริมสุวรรณ แทรเวล จำกัด มอบให้จำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝากซึ่งเป็นชื่อของผู้ถูกร้องที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาอมวงศำวาน เมื่อเวลาประมาณ ๑๒.๕๗ นาฬิกา แล้วจึงได้ถ่ายสำเนาเพื่อเป็นเอกสารประกอบการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เมื่อดำเนินการปิดผนึกของบัญชีดังกล่าวแล้วปรากฏว่า บริษัท ฯ ได้มาขอรับเช็คคืน เนื่องจากมีภาระทางการเงินมากในขณะนั้น ด้วยความคุ้นเคยและไว้วางใจกัน ประกอบกับไม่เคยมีปัญหาว่าผู้ถูกร้องไม่เคยไม่ได้รับเงินจากการที่ผู้ถูกร้องได้เล่นการพนันได้จากบริษัท ฯ เลย จึงได้รับไปติดต่อกับธนาคาร ฯ เนื่องจากทราบว่า ธนาคารฯ จะรวบรวมเช็คไปฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทย เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น. ซึ่งพอดีกับที่กระเป๋าสีเอกสารของผู้ถูกร้องได้นำสมุดเงินฝากธนาคาร ฯ ใส่ไว้ได้ติดไปกับรถยนต์ซึ่งผู้ถูกร้องได้ให้คนขับรถไปปฏิบัติกิจธุระบางประการก่อนที่บริษัท ฯ จะมาขอคืนเช็ค ผู้ถูกร้องจึงต้องขอรับเช็คคืนจากธนาคาร ฯ โดยมีได้ใช้สมุดเงินฝากซึ่งธนาคาร ฯ ก็ไม่ขัดข้องแต่อย่างใด โดยได้ดำเนินการแล้วเสร็จเวลาประมาณ ๑๓.๕๖ นาฬิกา และผู้ถูกร้องก็ได้คืนเช็คดังกล่าวให้แก่บริษัท ฯ ไป นอกจากนี้แล้ว ของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องก็ได้ติดไปกับกระเป๋าสีเอกสารดังกล่าวด้วยเช่นกัน เมื่อผู้ถูกร้องได้รับกระเป๋าสีเอกสารซึ่งเป็นเวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น. ผู้ถูกร้องจึงได้มอบของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องให้นายทิม ขำพิสุทธิ์ ไปยื่นต่อผู้ร้อง ให้ได้ก่อนเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา ซึ่งผู้ร้องก็ได้รับของดังกล่าวเมื่อเวลา ๑๖.๑๘ นาฬิกา

ด้วยเหตุนี้ สำเนาบัญชีเงินฝากที่ผู้ถูกร้องได้ถ่ายสำเนาแนบเป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจึงเป็นข้อเท็จจริงในขณะนั้น แต่เนื่องจากมีเหตุขัดข้องที่ต้องขอคืนเช็คจากธนาคาร ฯ โดยมีได้ใช้สมุดเงินฝากตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงไม่มีรายการยอดเงินเช็คแสดงปรากฏในสมุดเงินฝาก แต่ธนาคารฯก็ลงบันทึกของธนาคาร ฯ สามารถตรวจสอบได้ อีกทั้งระยะเวลาที่เป็นระยะเวลาที่กระชั้นชิด เนื่องจากวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ เป็นวันสุดท้ายของการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงไม่มีเวลาพิจารณาไตร่ตรองอย่างละเอียดรอบคอบว่า เหตุดังกล่าวในภายหน้าจะเป็นโทษแก่ผู้ถูกร้อง อย่างเช่นปรากฏในขณะนี้ ดังนั้น การที่ด่วนสรุปว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จก็จะเป็นการไม่เป็นธรรมแก่ผู้ถูกร้องอย่างยิ่ง เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกร้องได้ชี้แจงมานี้มิได้ปรากฏในสำนวนเรื่องนี้ของผู้ร้องแต่อย่างใด ซึ่งผู้ถูกร้องได้ขอชี้แจงข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อผู้ร้อง แต่ก็ถูกละเลยเพิกเฉย ทั้งนี้ เชื่อว่าหากผู้ร้องได้รับฟังข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว จะต้องมิได้มีมติเช่นนั้น โดยจะเห็นได้จากคำพิพากษาข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏในสำนวนมีเพียงกรรมการ ป.ป.ช. ๓ ท่าน (เกิน ๒ ใน ๓ เพียง ๑ เสียงเท่านั้น) ที่เห็นว่าผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ซึ่งมีได้เป็นมติเอกฉันท์

๕. บันทึกคำให้การของพยาน ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. จัดทำขึ้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ซักถามและผู้ร่วมซักถามได้ใช้คำถามนำในการสอบพยาน โดยมีเนื้อหาสาระเฉพาะเท่าที่เอื้อประโยชน์หรือเจือสมต่อข้อกล่าวหาที่มีต่อผู้ถูกร้อง ซึ่งมีลักษณะที่เป็นการฟังข้อเท็จจริงโดยไม่สิ้นกระแสดความเป็นการลำเอียงอคติต่อผู้ถูกร้อง คำให้การและการซักถามดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยหลักกฎหมายของแผ่นดิน รับมาฟังลงโทษผู้ถูกร้องไม่ได้

๖. ในการกล่าวหาผู้ถูกร้อง ผู้ร้องได้เรียกผู้ถูกร้อง นางจิณาภา โชคชัยกัตัญญ และนายทิม ขำพิสุทธิ์ เพียง ๓ ปากเท่านั้น มาให้ถ้อยคำ ก็สรุปว่าผู้ถูกร้องเป็นผู้กระทำผิดแล้ว โดยใช้เวลาพิจารณาอย่างรวดเร็ว คือแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ สรุปเรื่องส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งนับเวลาทำการจริงๆ แล้วคงมีอยู่ไม่กี่วัน การพิจารณาอย่างละเอียดและรอบคอบจึงเป็นไปได้ยาก

๗. สำหรับประเด็นที่ผู้ร้อง ได้ซักถามผู้ถูกร้องเกี่ยวกับรายการเงินฝากที่แสดงในบัญชีเงินฝาก ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยถามว่ามีเงินฝากธนาคาร ๒ แห่ง จำนวน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๕ บาท จริงหรือไม่ ซึ่งผู้ถูกร้องได้ตอบยืนยันว่ามีจริงนั้น ผู้ถูกร้องขอชี้แจงว่า ผู้ซักถามได้ใช้สำเนาบัญชีเงินฝากซึ่งผู้ถูกร้องส่งให้เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ นั้น ถามผู้ถูกร้อง โดยชี้รายการที่มีการฝากเช็ค ซึ่งผู้ถูกร้องได้ยืนยันโดยสุจริตใจว่า ผู้ถูกร้องมีเงินตามเช็คนั้น เพราะเข้าใจว่าผู้ถูกร้องอยู่ในฐานะเจ้าหน้าที่ของบริษัทผู้มอบเช็คให้ตามจำนวนเงินที่ปรากฏในเช็คนั้น จึงถือได้ว่าผู้ถูกร้องมีเงินจริงตามนั้น เมื่อผู้ถูกร้องตอบคำถามผู้ซักถามไปแล้ว ผู้ซักถามก็มิได้ถามถึงรายการถอนเช็ค ซึ่งผู้ร้องได้ทราบข้อมูลดังกล่าวอยู่ก่อนแล้ว

ในการออกนั่งพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องได้ยืนยันข้อเท็จจริงตามคำร้อง และแถลงว่าหลังจากที่ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ แล้วผู้ถูกร้องได้ติดต่อส่งมอบเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมหลายครั้ง เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาโฉนดที่ดิน สำเนาภาพถ่ายทรัพย์สินอื่น สำเนาทะเบียนหย่า กับได้มาชี้แจง

เรื่องการไม่แนบสำเนาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษี ๒๕๓๕ ด้วย แต่ผู้ถูกร้องมิได้ขอแก้ไข บัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ และเมื่อผู้ถูกร้องได้มาชี้แจงต่อผู้ร้อง ก็ยืนยันว่าในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องมีเงินตามจำนวนที่แสดงต่อผู้ร้อง ผู้ร้องจึงเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ถูกร้องดังกล่าวเป็นการ กระทำเพื่อจงใจสร้างพยานหลักฐานอันเป็นเท็จว่าตนมีทรัพย์สินมากกว่าที่มีอยู่จริง

ส่วนผู้ถูกร้องได้แถลงเกี่ยวกับเงินจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ของบริษัท เสริมสุวรรณ แทรเวล จำกัด ซึ่งผู้ถูกร้องได้นำเข้าบัญชีเงินฝากของผู้ถูกร้องที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน ว่า ตามความเข้าใจของตานั้น เงินจำนวนดังกล่าว ตนมีอยู่จริง เพราะเป็นเจ้าของเช็ก ที่ให้กับผู้ถูกร้องเป็นคนที่รู้จักคุ้นเคยและติดต่อกันมาเป็นเวลานาน ผู้ถูกร้องรับเช็กจากบริษัทดังกล่าว ทุกครั้งก็ไม่มีปัญหาได้เงินตามที่ส่งจ่ายทุกครั้ง นอกจากนี้ผู้ถูกร้องได้แถลงว่าในวันที่ผู้ถูกร้องได้ไปชี้แจง ต่อผู้ร้องในต้นเดือนมกราคมนั้น ผู้ร้องได้ถามผู้ถูกร้องว่าในวันนั้นทำไมผู้ถูกร้องเอาเช็กเข้าแล้วเอาเช็กออก ซึ่งเวลาล่วงเลยมาสองปีกว่าแล้ว ผู้ถูกร้องจำไม่ได้จริงๆ เพิ่งมาจำได้เมื่อผู้ร้องตัดสิทธิทางการเมืองของตน และไปขอ statement จากธนาคาร ฯ มาดูใหม่เพิ่งรู้ว่าวันนั้นได้เอาเช็กเข้าและเอาเช็กออก และผู้ถูกร้อง ยืนยันว่า ณ วันนั้นตนมีเงินจำนวนนั้นจริง

พิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ฟังได้ว่า โดยคำสั่งของกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๘๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงสาธารณสุขซึ่งเป็นตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๕) ผู้ถูกร้องได้ยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งดังกล่าวต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๖.๑๘ นาฬิกา โดยแสดงรายการทรัพย์สิน ดังนี้

- (๑) มีเงินสดจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๒) เงินฝากธนาคาร ๒ บัญชี จำนวน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท
- (๓) ที่ดิน ๓ แปลง ราคา ๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท
- (๔) โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างเป็นบ้านอาศัย ๑ หลัง ราคารวมที่ดิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๕) ห้องชุด ๑ ห้อง
- (๖) ยานพาหนะ ๒ คัน ราคา ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๗) ทรัพย์สินอื่น เป็นนาฬิกา ๒ เรือน ราคา ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

รวมมูลค่าทรัพย์สินทั้งสิ้น ๕๓,๑๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท และมีหนี้สินเป็นหนี้เงินกู้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ จำนวนเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ผู้ร้องได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว พบรายการทรัพย์สินแตกต่างจากที่ผู้ถูกร้องแสดง คือ เงินฝากธนาคารตรวจสอบพบว่า ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องมีเงินฝากในธนาคารต่างๆ รวม ๑๓ บัญชีเป็นเงิน ๔,๗๖๔,๓๑๘.๖๕ บาท แต่ผู้ถูกร้องแสดงต่อผู้ร้องว่า มีทรัพย์สินประเภทเงินฝาก ๒ บัญชี เป็นเงิน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๕ บาท โดยได้นำสำเนาสมุดคู่ฝากบัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔-๑-๕๒๖๒๗-๔ ธนาคารกรุงไทยจำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ ซึ่งมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๒,๐๒๘,๓๕๓.๖๕ บาท และนำสำเนาสมุดคู่ฝากบัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๕๕-๗ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน ซึ่งมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓๒,๘๓๓,๘๖๐ บาท แนบเป็นหลักฐานพิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สิน (เงินฝาก) ดังกล่าว

ผู้ร้องเห็นว่า ผู้ถูกร้องมิได้แสดงรายการทรัพย์สินตามที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชี ฯ เพราะผู้ร้องตรวจสอบพบว่ามีบัญชีเงินฝากธนาคารเพิ่มเติมอีก ๑๑ บัญชี อย่างไรก็ตามก็ดีกรณีนี้ ผู้ร้องได้ฟังคำชี้แจงของผู้ถูกร้องแล้ว เห็นว่ามีเหตุผลรับฟังได้ นอกจากนี้จำนวนเงินในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๕๕-๗ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วานที่ผู้ถูกร้องแสดงต่อผู้ร้อง จากการตรวจสอบของผู้ร้อง ผู้ถูกร้องมีเงินคงเหลือในบัญชีดังกล่าวเพียง ๑,๔๘๓,๘๖๐ บาท โดยข้อแตกต่างที่ตรวจพบก็คือ สำเนาสมุดคู่ฝากที่ผู้ถูกร้องนำมาเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สิน ปรากฏว่ามีรายการฝากเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ แต่รายการดังกล่าวไม่ปรากฏใน statement ของธนาคาร ฯ ที่แจ้งต่อผู้ร้อง ผู้ร้องจึงมีมติด้วยคะแนนเสียง ๗ เสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ว่าผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ

พิจารณาแล้ว ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยในเรื่องนี้มีว่า ตามที่ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยแสดงรายการทรัพย์สินว่าผู้ถูกร้องมีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน ซึ่งมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓๒,๘๓๓,๘๖๐ บาท ซึ่งสูงกว่าจำนวนเงินที่เหลืออยู่จริงในวันนั้น กรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕๕ หรือไม่

ในประเด็นนี้ ผู้ถูกร้องอ้างว่า เช็คสั่งจ่ายเงินจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ที่ได้นำเข้าบัญชีเงินฝากของตนที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน เป็นเช็คที่บริษัท เสริมสุวรรณ แทรเวล จำกัด สั่งจ่ายให้ตนตามข้อตกลงในการเดินทางไปเล่นการพนันที่เมือง PERTH ประเทศ

ออสเตอร์เลีย กล่าวคือผู้ถูกร้องและบริษัทดังกล่าวได้ตกลงกันว่าผู้ถูกร้องจะต้องนำเงินที่จะไปเล่นการพนันเข้าบัญชีของบริษัท ฯ เมื่อเดินทางไปถึงโรงแรม บริษัท ฯ จะเป็นผู้เบิกชิพจากโรงแรมให้ผู้ถูกร้องเท่ากับจำนวนเงินที่ผู้ถูกร้องได้นำเข้าบัญชีของบริษัท ฯ ถ้าผู้ถูกร้องเล่นการพนันได้ ผู้ถูกร้องจะต้องนำชิพที่เล่นได้ฝากบริษัท ฯ ไว้ เมื่อกลับมาประเทศไทยแล้ว บริษัท ฯ ก็จะจ่ายเงินให้ เมื่อผู้ถูกร้องได้นำเช็คดังกล่าวเข้าบัญชีเงินฝากของตนที่ธนาคารไทยพาณิชย์ ฯ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๒.๕๗ น. แล้วก็ได้ถ่ายสำเนาสมุดคู่ฝากซึ่งปรากฏรายการฝากเช็คจำนวนดังกล่าวเพื่อเป็นหลักฐานประกอบการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่จะยื่นต่อผู้ร้องในวันเดียวกัน แต่ในวันเดียวกันนั้น หลังจากที่ได้นำเช็คดังกล่าวเข้าบัญชีเงินฝากของผู้ถูกร้องแล้ว บริษัท เสริมสุวรรณ แทรเวล จำกัด ได้มาขอรับเช็คคืนจากผู้ถูกร้อง เนื่องจากมีปัญหาทางการเงิน ผู้ถูกร้องจึงได้ไปขอรับเช็คคืนจากธนาคาร ฯ โดยมีได้นำสมุดคู่ฝากไปให้ธนาคาร ฯ แก่ใบรายการด้วย เพราะสมุดคู่ฝากติดอยู่ในรถยนต์ของผู้ถูกร้องซึ่งขณะนั้นได้ให้คนรถนำไปตรวจสภาพและไม่อาจรอได้ เนื่องจากต้องรีบไปติดต่อกับธนาคารฯ ก่อนเวลาบ่ายสองโมง เพราะหลังจากเวลานั้น ธนาคารจะส่งเช็คไปทำการหักบัญชีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยและเนื่องจากวันนั้นเป็นวันสุดท้ายที่ผู้ถูกร้องจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายในเวลา ๑๖.๓๐ น. ผู้ถูกร้องจึงไม่ได้ไปขอแก้ไขรายการในบัญชีคู่ฝากกับธนาคาร ฯ ให้ถูกต้อง

พิจารณาแล้ว เห็นว่าขณะที่ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องทราบดีว่าจำนวนเงิน ๓๒,๘๓๓,๘๖๐ บาท ซึ่งเป็นจำนวนเงินคงเหลือ ณ วันดังกล่าวที่ปรากฏในสมุดคู่ฝากของผู้ถูกร้อง เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๕๕-๗ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน มิใช่จำนวนเงินที่แท้จริง เพราะเงินจำนวนนั้นส่วนหนึ่งเป็นเงินที่ผู้ถูกร้องได้นำเช็คส่งจ่ายเงินจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝากเลขที่ดังกล่าวในตอนเที่ยงของวันเดียวกัน ซึ่งต่อมาในตอนบ่ายของวันนั้น ก่อนที่ผู้ถูกร้องจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ต่อผู้ร้องไม่กี่ชั่วโมง ผู้ถูกร้องได้ถอนเช็คดังกล่าวคืนจากธนาคาร ฯ โดยมีได้มีการบันทึกรายการถอนเช็คในสมุดคู่ฝาก เพราะผู้ถูกร้องอ้างกับเจ้าหน้าที่ของธนาคาร ฯ ว่ามิได้นำสมุดคู่ฝากมาด้วยแต่ทั้งๆ ที่รู้อยู่แก่ใจว่า เงินจำนวน ๓๒,๘๓๓,๘๖๐ บาท ที่ปรากฏในสมุดคู่ฝากเลขที่ดังกล่าวมิใช่จำนวนเงินที่แท้จริง ผู้ถูกร้องก็ยังแสดงเงินฝากจำนวนนั้นไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ที่ผู้ถูกร้องยื่นต่อผู้ร้อง โดยแนบภาพถ่ายสมุดคู่ฝากที่ยังมิได้มีการบันทึกการถอนคืนเช็คจำนวนเงิน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท เป็นเอกสารประกอบ พฤติการณ์ดังกล่าวถือว่าผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ ปัญหาที่ว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยความอันเป็นเท็จหรือไม่

พิจารณาแล้ว หากผู้ถูกร้องไม่มีเจตนาที่จะแสดงรายการทรัพย์สิน ๆ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ผู้ถูกร้องก็น่าจะแก้ไขบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าทำไว้แล้วก่อนการถอนคืนเช็คดังกล่าว โดยขีดฆ่าจำนวนเงินที่ไม่ถูกต้องและเขียนจำนวนเงินที่ถูกต้องแทนตัวเลขที่ขีดฆ่าพร้อมทั้งลงชื่อผู้ถูกร้องกำกับข้อความที่แก้ไขไว้ การทำเช่นนั้นจะไม่เสียเวลามากจนผู้ถูกร้องไม่อาจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ๆ ได้ทันภายในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายที่ผู้ถูกร้องต้องยื่นบัญชีดังกล่าวต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกร้องก็มีได้กระทำเช่นนั้น

อย่างไรก็ตาม แม้ผู้ถูกร้องจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ๆ ต่อผู้ร้องไปแล้วโดยมิได้มีการแก้ไขจำนวนเงินฝากในบัญชีเงินฝากเลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๗ ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ถ้าผู้ถูกร้องมีความสุจริตใจ ผู้ถูกร้องจะต้องรีบชี้แจงต่อผู้ร้องว่า ผู้ถูกร้องเพิ่งทราบว่าตนมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ๆ ต่อผู้ร้องเมื่อใกล้จะครบกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทำให้ต้องจัดทำบัญชีดังกล่าวอย่างเร่งรีบ เป็นเหตุให้เกิดความผิดพลาดในการแสดงรายการทรัพย์สินบางรายการ จึงขอแก้ไขรายการนั้นให้ถูกต้อง แต่ผู้ถูกร้องก็เพิกเฉย

อนึ่ง ปรากฏตามคำแถลงของผู้ร้องว่า หลังจากที่ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ๆ ต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ แล้ว ผู้ถูกร้องได้ไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของผูกร้องหลายครั้งเพื่อมอบสำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาโฉนดที่ดินและสำเนาภาพถ่ายทรัพย์สินอื่น แต่ผู้ถูกร้องก็มีได้ขอแก้ไขจำนวนเงินคงเหลือที่ปรากฏในสำเนาสมุดคู่ฝากดังกล่าว ทั้งยังได้ยืนยันในโอกาสนั้นว่า ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องมีเงินตามจำนวนที่แสดงต่อผู้ร้อง

พฤติการณ์ทั้งหลายของผู้ถูกร้องดังกล่าวข้างต้น ชี้ให้เห็นว่าผู้ถูกร้องตั้งใจที่จะแสดงจำนวนเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่ปรากฏในบัญชีเงินฝากเลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๗ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาแกว่งศิวาน ต่อผู้ร้อง ทั้ง ๆ ที่ผู้ถูกร้องทราบดีว่าจำนวนเงินดังกล่าวมิใช่จำนวนเงินที่มีอยู่จริง

ด้วยเหตุนี้ จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ

ศาสตราจารย์ ดร. อิศสระ นิตินันท์ประภาส

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ